

حافظه
آن کس است اهل بشارت که اشارت داند
نگفته‌ها هست بسی، محرم اسرار کجاست؟

صفحاژا: علیرضا پور

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سرمدیر: دانیال معمار

مدیر تحریریه: مهدی علیپور
معاونان سردبیر: شهرام فرزندانی، علی عمادی
شاهین امین، حامد قوقانی

مدیر فنی: حامد بیزدانی
مدیر هنری: مهدی سلامی
مدیر عکس: امیر پناهیور

سیاسی و دیپلماتیک: مدیر حسین ارجلو

شهرنگار: مدیر پروانه بهرام‌نژاد
مدیر مریح باقرپور

اقتصاد: مدیر محسن امین
مدیر مریح موسی‌پور

تماشگران: مدیر امیر محمد یعقوب‌پور
مدیر لیلی فرسند

ایران‌شهر: مدیر زهرا عباسی
تنقوسنی: مدیر سعید محمدی
مدیر مریح سرخوش

سرخ: مدیر جواد عزیزی
مدیر محمد جعفری

دانشجویان: مدیر ساسان شادمان
مدیر زهرا خلجی

سرزمین من: مدیر محمد باریکاتی

فرهنگ شهر: مدیر مهتاب طباطبایی
گزارش: مدیر مهتاب محمدی

۳۴ (سینما و تلوین): مدیر سعید فروزی
مدیر سعید محمودی

صفحه آخر: مدیر جواد نصرتی

طرح و گرافیک: مدیر محمد علی حلیمی

یادداشت

آواز دهل از دور خوش است

حامد قوقانی

«ماهی ۱۶۰۰ یورو حقوق می‌گیره. ۴۰۰ یورو برای اجاره می‌ده، ۶۰۰ یورو برای عوارض و بیمه و مالیات و ۲۰۰ یورو بقیه هم به‌زور جواب خرج و مخارج جشه. تازه اون اجاره هم برای به اتاقه که فقط تخت و میز کامپیوترش جا شده و سرویس بهداشتی و آشپزخونه‌اش هم با ۳ تا اتاق دیگه مشترکه.» مادر بهزاد «آواز دهل شنیدن از دور دیگه است» را چاشنی صحبت‌هایش کرد و پرسید: «صمیم به مهاجرت دارید؟» و من غرق در افکار مقایسه بین آلمان و ایران، اینکه در وطن چه به‌دست آوردم و در فکر به‌دست آوردن چه‌ها تالاش می‌کنم، پاسخ دادم: «فعلا نه.» بهزاد چند سال پیش برای تحصیل به آلمان مهاجرت کرد و اکنون در دارمشتات اقامت دارد. اینطوری که مادرش می‌گفت ماه به ماه هم خواهر و برادرانش را که در دیگر شهرهای آلمان ساکن هستند، نمی‌بیند؛ از بس مسیری که باید طی کند طولانی و پرخرج است.

به‌عنوان یک شهروند ایرانی، تعدادی از اهدافم تغییر کرده و تعدادی از اهدافم تبدیل به آرزو شده‌اند. دغدغه‌ها و نگرانی‌هایم بسیار بیشتر از یک‌دهه پیش است. دیگر نمی‌توانم پس‌انداز کنم و گاهی برای هزینه‌های جاری زندگی به سه اندازه‌های قبلی ناخنک می‌زنم. میزان برنامهریزی‌ها برای سفر نسبت به سال‌های گذشته، به مراتب کمتر شده و برای ۳-۲ روز عوض کردن هوادر شمال باید حسابی دودوتا چهارتا کنم.

چند هفته پیش‌تر، یکی از اقوام در توضیح شرایط پسرش در هلند، از این می‌گفت که با وجود فشار مالی مداوم، باید نهمین یک باشگاه فوتبال هم باشد تا بتواند از پس هزینه‌ها برآید؛ از اینکه علی در ویدئو کال‌ها، هم سطح بالای رفاه را به‌نمایش می‌گذارد، هم گاهی رفتارهای نژادپرستانه و هم تعداد فراوان مراکشی‌هایی را که بعضی اوقات، نظم آمستردام را به‌هم می‌ریزند.

به‌عنوان پایتخت‌نشین ایران، قطع به یقین، هزینه زندگی‌ام نسبت به خیلی از شهرهای کشور بالاتر است. به قول برخی با وجود مشکلات و چالش‌های اودگی هوا و ترافیک باید گران‌تر زندگی کنم، اما با همه اینها اگر کسی از من بپرسد که قصد مهاجرت داری؟ اکنون با قطعیت بالاتری پاسخ می‌دهم: خیر. این آب و خاک را جدا از حس میهن‌پرستی دوست دارم. در همین وطن درس خواندم، سربازی رفتم، تشکیل زندگی داده‌ام و به نقاط مختلف سفر کرده‌ام که بسیاری از آنها حیرت‌انگیز، جذاب و لذتبخش بوده‌اند. مهاجرت به نقطه‌های دورتر که فقط عده‌ای ناکت کلان مثبت‌شان را با گوز می‌کنند، چه آورده‌ای می‌تواند چیز دوری از همه خوبی‌های این مملکت داشته باشد؟ جدانشدن از هویت، عادت‌ها، نعمت‌هایی که در ایران هست و در جایی دیگر دست‌نیافتنی است، ارزشش را دارد؟ همه به اتفاق قبول داریم که مشکلات کم نیست، اما فقط مضمخ ایران است؟ به قول مادر بهزاد: «آواز دهل شنیدن از دور خوش است.»

شگفتی‌های جهان در ایران

از کوه‌های پر برف و سر به فلک کشیده گرفته تا صحرای بیست و سوزان، سرزمین ایران شگفتی‌های طبیعی زیادی دارد که هر کدام از آنها به تنهایی می‌تواند شهرتی جهانی داشته باشد. تنوع جغرافیایی کشور ایران در دنیا کم‌نظیر و به همین خاطر است که پدیده‌های طبیعی متفاوتی در این سرزمین در

چشمه‌های یلکانی

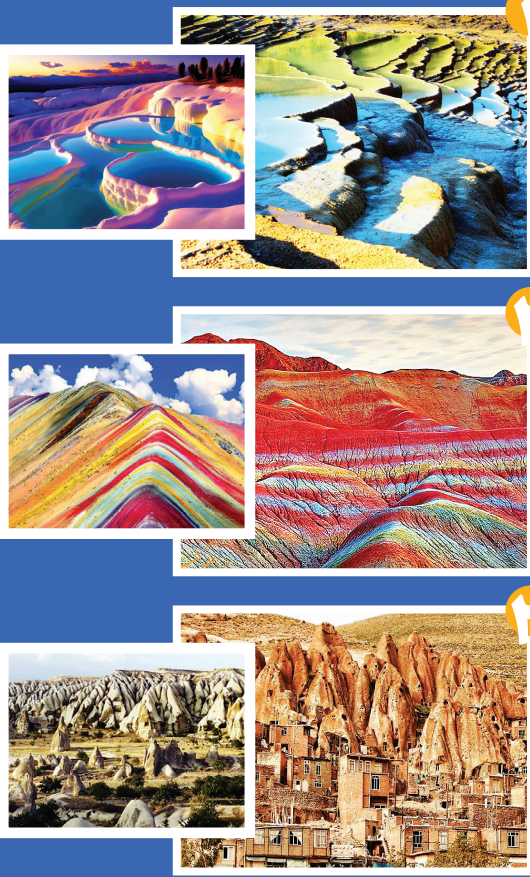
باداب سسورت، یکی از معروف‌ترین جاذبه‌های گردشگری طبیعی در شهرستان ساری ایران است. این مجموعه چشمه تراورتنی یلکانی، در جهان هم کم‌نظیر است. چشمه‌های باموکاله در ترکیه، پدیده مشابهی است که شهرتی جهانی دارد.

کوه‌های رنگی

پدیده کوه‌های رنگی، بسیار چشم‌نواز است و در نقاط خاصی از دنیا وجود دارد. در ایران کوه‌های رنگی یا رنگین‌کمانی در استان‌های زنجان و آذربایجان شرقی دارای جاذبه‌های گردشگری چشم‌نوازی هستند. نمونه‌های خارجی بسیار معروف این کوه‌های رنگین‌کمانی، در پرو و چین قرار دارد.

روستای کندوان

خانه‌های دست‌کند در دل کوه، قدمت زیادی دارند اما اینکه آیا همچنان مورد استفاده قرار می‌گیرند یا نه مسئله دیگری است. در دنیا یک شهر دست‌کند در ترکیه که روزگاری رونق داشته به نام «رین کویو» شهرت دارد. موارد مشابه دیگری هم در دنیا وجود دارند. نمونه مشابه وطنی آن، روستای کندوان است که برخلاف نمونه‌های خارجی، همچنان سکنه دارد و مردم در آن زندگی می‌کنند.

دریای طلایی

شهرت منطقه کویری وادی الروم در اردن، آنچنان زیاد است که بسیاری از فیلم‌های سرشناس تاریخ که در کویر می‌گذرند، در آن ساخته شده است. دشت کویر ایران به‌گفته برخی، حتی بدیع‌تر و زیباتر از این منطقه است.

تلاقی دریا و صحرا

نقاط اندکی در دنیا وجود دارند که صحرا و دریا به هم برسند و به همین خاطر، این پدیده‌های طبیعی، حسابی شهرت دارند. یک ساحل در نامیبیا در آفریقا، به این خاطر شهرت بسیار زیادی دارد. در ایران هم ساحل «درک» در استان سیستان و بلوچستان، به‌خاطر تلاقی دریا و صحرا، شهرت زیادی دارد و البته بسیار چشم‌نواز است. ساحل درک هم در جهان به‌خاطر این ویژگی شناخته شده است.

گرینویچ

عکس روز جهان زیر رکاب من است

سزار بر شدن از کوه و تپه با دوچرخه، یکی از سخت‌ترین کارهای دنیاست اما قهرمانان رقابت دانپیل مثل اینها که در تبریز با هم رقابت می‌کنند، عاشق این کار هستند. عکس‌ها، باشگاه خبرنگاران جوان

اینجا تازه ۲۰۱۶ است!

تیبوی کشور که در سال ۲۰۲۴ میلادی، مردمانش هنوز در سال ۲۰۱۶ میلادی زندگی می‌کنند. تعجب‌ناک نیست، اینکه چیزی نیست؛ در این سرزمین، روز ۱۱ سپتامبر با همان ۲۱ شهریور خردمان، سال نو برایشان آغاز می‌شود و چالش این است که مردم این کشور، به تقویم میلادی منحصر به‌فرد خود حسابی هم می‌نازند.

مبدا تاریخ

البته که دلیل این اختلاف، روشن است. اهالی این کشور شرقی قاره آفریقا، براساس آموخته‌های باستانی خود، معتقدند که حضرت مسیح ۷ سال و ۸ ماهه دیرتر به دنیا آمده و همین موضوع، چنین اختلافی در تقویم منحصر به‌فرد این کشور ایجاد کرده است.

اختلاف‌های دیگر

تقویم دومین کشور بر جمعیت قاره آفریقا، اختلاف‌های دیگری هم با دیگر تقویم‌ها دارد. به‌طور مثال، هر سال میلادی اتیوپیایی، ۱۳ ماه طول می‌کشد که ۱۲ ماه آن ۳۰ روزه و ماه آخر آن، شایا ۳ روزه (در صورت کیسه‌بودن) است. موضوع دیگری که ساعت شبانه‌روز این کشور را هم خاص کرده، آن است که چون این سرزمین، روی خط استوا قرار دارد، طول روز و شب‌هایش با هم برابر است. به همین دلیل، ساعات شبانه‌روز در این کشور، ۲۴ ساعت پیوسته نیست و به دو قسمت ۱۲ ساعته روز یا شب تقسیم می‌شود. به زبان ساده، مثلاً وقتی در کشور ما، ساعت ۱۷ صبح طلوع می‌کند، در اتیوپی، ساعت روی صفر قرار دارد و ۸ صبح ما، ساعت یک صبح مردمان اتیوپی است. دود این تقویم منحصر به فرد، اول در چشم گردشگران این کشور می‌رود. تطبیق تقویم میلادی با تقویم این کشور، ماجرای سفر را پیچیده می‌کند حتی تنظیم تاریخ رفت‌وآمد هواپیماها برای مسافران، پیچیدگی‌های خاص خودش را دارد. در این تقویم، کیسه‌های این‌المللی، کار مدارس یا بانک‌ها و دیگر مشاغل را تحت تأثیر قرار می‌دهد، اما مردمان این سرزمین، به تقویم‌شان می‌نازند و به‌خاطر هویت ملی، حاضر نیستند آن را تغییر دهند.

حیات وحش در هفته‌ای که گذشت

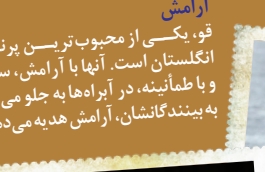
موجودات در حیات وحش، ارزش‌های مشترکی با انسان‌ها دارند؛ حفظ بقا، تفریح و رقابت، آرامش، اخرس‌ها هم مثل ما انسان‌ها، برای تهیه شام‌شان باید تلاش کنند و موش خرماها هم نیاز به تفریح و مسابقه دارند و قو‌ها هم آرامش بخش‌اند. این تصاویر، بهترین شکارهای عکاسان حیات‌وحش در هفته قبل است که می‌بینید.

شام سرکاری
یک ماهی سالمون در پارک ملی «گاتما» در آلاسکا
۵ خرس گرسنه را سر کار گذاشته است.

گره نترس
بیرها، گره‌سانانی هستند که بدون نگرانی در پارک ملی «رانتامپور» در راجستان هند قدم می‌زنند و می‌دانند هیچ موجودی جرات نمی‌کند به طریشان برود؛ غیر از انسان‌ها!

آرامش
قو، یکی از محبوب‌ترین پرندگان در انگلستان است. آنها با آرامش، سر به زیر و با طمأنینه، در آب‌ها به جلو می‌غلطند و به بینندگانشان، آرامش هدیه می‌دهند.

المیک موش خرماها
المیک موش خرماها، حالا در کوه‌های راکی در ایالات متحده در حال برگزاری است.

هواخوری بیابانی
جوجه‌جنگلهای کوچک، از لانه خود در بیابان‌های «آل ماروم» در کشور امارات متحده عربی بیرون آمده‌اند تا هوایی بخورند.